

Τά Οικονομικά Έγκλήματα εἰς τήν Ναυτιλίαν.

Α. Ἐκφράζω τήν εὐαρέσκειάν μου πρὸς τήν «Ἐνωσιν Ποινικολόγων καί Μαχομένων Δικηγόρων», διά τήν διοργάνωσιν τοῦ πραγματοποιουμένου συνεδρίου, σημαντικοῦ διά τούς τρέχοντας δυσμενεῖς καιρούς, καθ'οὓς κυρίως **ὠφελιμιστικοί** σκοποὶ ἐπιδιώκονται.

Τά συνέδρια ἐκ τῆς φύσεώς των, συμβάλλουν εἰς τήν ἀποφυγὴν τῆς πεπαγιομένης πνευματικῆς μονοκαλλιιεργείας, καί τήν ἐνόρασιν νέων ἐν γένει ὀριζόντων.

Εὐχαριστῶ τήν ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν διά τήν ἐπιλογὴν τῆς ταπεινότητός μου καί τήν τιμητικὴν συμπερίληψίν μου εἰς τήν χορείαν τῶν διακεκριμένων λοιπῶν εἰσηγητῶν, διά τήν εἰσήγησιν – πραγμάτευσιν τοῦ σπουδαίου θέματος : «Τῶν Ἐγκλημάτων λευκοῦ περιλαιμίου εἰς τήν Ναυτιλίαν» - τήν διαιώνιον, θριαμβικὴν ἐπαγγελματικὴν λειτουργίαν, τοῦ πρώτου ναυτικοῦ λαοῦ: τοῦ λαοῦ μας. Ἐλπίζω νά μὴν σᾶς ἀπογοητεύσω, καί ἡ ἐπιγραμματικὴ μου εἰσήγησις ν'ἀποτελέσῃ ἱκανόν ἔναυσμα, τό ὅποῖον διά τῆς δαψιλοῦς προσφοράς – συμμετοχῆς ὑμῶν τῶν συνέδρων νά ὀδηγήσῃ εἰς πληρέστερα ἐπιστημονικά ὁλοκληρώματα.

Πλείονας εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς τούς συνέδρους, τούς ὑπερβάντας τό ἔρκος τῶν καθημερινῶν βιοτικῶν ἐνασχολήσεων, ἅμα δέ

καί τήν θερινήν ραστώνην, καί προσελθόντας εἰς ὁσμήν εὐωδίας ἐπιστημονικῆς.

«Μέγα τό τῆς θαλάσσης κράτος».

Εἰς συνέδριον νομικῶν τῆς πρακτικῆς, ἡ ἐνασχόλησίς μας πρέπει νά ὑπερβῇ τήν θελκτικήν προθήκην τῆς θεωρητικῆς - «φιλολογικῆς» ἐρεύνης τοῦ θέματος, καί **διονυχίζουσα τήν πραγματικότητα**, ὡς προστατεύεται ἀπό τήν ἐμπιστευτικότητα καί ἐχεμύθιαν τοῦ ἐπαγγέλματός μας, ἦν ὅπως δη ποτε τηροῦμεν εἰς τό ἀκέραιον, ν' ἀντικρύσωμεν καί ἐπεξεργασθῶμεν τήν ἐνυπάρχουσαν ἀμείλικτον πραγματικότητα. Ὑπαινίσομαι κυρίως τήν **ἄδηλον** ἐγκληματικότητα.

Ἡ ἐπί ἡμῖν αἰῶναν ἐπαγγελματική δραστηριοποίησίς μου ὡς δικηγόρου εἰς τόν τομέαν τῆς ναυτιλίας, μοῦ ἐξασφαλίζει, ἕως ἑναν βαθμόν, τό προνόμιον τῆς γνώσεως τῆς ἀδήλου μορφῆς τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ λευκοῦ περιλαιμίου, εἰς τόν κλάδον αὐτόν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τās περιπτώσεις διαρῆξεων τῶν ἀραχνίων σαγηνῶν τοῦ νόμου, ἄνευ κυρώσεων, ἀλλά μέ τήν αἴγλην τοῦ ἐπιτυχημένου ἐπιχειρηματίου εἰς τόν παραδοσιακῶς οἰκεῖον ἐπαγγελματικόν στίβον τῆς ναυτιλίας, χωρίς κατάληψιν ἰχνῶν εἰς τās νομικάς θεωρίας, καί τούς στατιστικούς πίνακας. Τό κύριον μέγεθος τῶν ἐγκλημάτων λευκοῦ περιλαιμίου, δέν καταγράφεται στατιστικῶς, συνήθως δέν γίνεται γνωστόν, γενόμενον δέν ἐξειχνιάζεται, ἐξισχνιαζόμενον δέν διώκεται ἀναλόγως.

Ἐπιχειρηματίας ὑπεξαίρέσας φόρον προστιθεμένης ἀξίας, δηλωθέντος ποσοῦ, ἄνω τῶν € . ἑνός ἑκατομμυρίου, προσήρχετο ἐπὶ σειράν ἐτῶν, ὡς ὑπερασπιστικός μάρτυς ὑπαλλήλου του, ἀχυρανθρώπου, φερομένου ἰδιοκτήτου, καί νομικοῦ ἐκπροσώπου ἐπιχειρήσεώς του, ἀφ' οὗ ὁ ἴδιος εἶχεν καταστειῖ ἐκ προηγουμένων ἀτυχῶν ἐπιχειρηματικῶν

δραστηριοτήτων του αφερέγγυος, αναξιόπιστος, «καμμένο χαρτί», κατά την αγοραίαν έκφρασιν. Ἦτο δέ, ὁμολογουμένως, ἄρκούντως ἀξιόπιστος, καί συνέβαλεν τά μάλλα εἰς τήν μετατροπήν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς φυλακίσεως εἰς ἀποτιμητήν εἰς χρῆμα, καί τήν ὁποίαν αὐτός ἀπέτισεν. Θά ἦδύνατο καί ν' ἀδιαφορήσῃ.

Τό διαχρονικόν κλασικόν δίλημα,· ἐάν πρωταρχικόν στοιχεῖον τῆς λειτουργίας τῶν κοινωνιῶν εἶναι ἡ οἰκονομία ἢ ἡ πολιτική, παρά τό ἀδιαφανές πλέγμα τῶν μεταξύ των ἐναγκαλισμῶν, ἔχει κατά πανθομολογουμένην παραδοχήν, **ἀπαντηθεῖ ὑπέρ τῆς οἰκονομίας, διά τήν σύγχρονον παγκόσμιον πραγματικότητα.**

Ἡ λειτουργία τῆς οἰκονομίας τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν εἰ τε κατά τό ιδιωτικόν, εἰ τε κατά τό δημόσιον κεφαλαιοκρατικόν σύστημα εἶναι ἐν πολλοῖς **συμφυῆς μέ τήν δομήν καί λειτουργίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐγκλήματος.**

Ἡ ποινική διαδικασία εἶναι μία συγκρουσιακοῦ χαρακτήρος διαδικασία τῶν διαδίκων μερῶν, κατηγορουμένου – μυνητοῦ, κατά τήν ὁποίαν **κυρίαρχον λόγον διαδραματίζουν αἱ ἐν γένει οἰκονομικά, καί κοινωνικά δυνατότητες ἐκάστου,** δι' ὃ καί μηνύσεις ἢ καταγγελίαι εἶναι σπάνιαι.

Ἄλλος λόγος πρὸς ἀποφυγὴν μυνήσεων εἶναι ἡ **διάχυσις τῆς ζημίας** εἰς συνήθως ἀπροσδιόριστον καί μεγάλον ἀριθμόν ζημιουμένων, ἀλλά καί ἡ **ἀδιαφορία τοῦ κοινοῦ** διά τήν βλάβην τῶν δημοσίων συμφερόντων. (κλίματος, ἀτμοσφαίρας, περιβάλλοντος). Ὅθεν τό κύριον μέρος τῶν ἐγκλημάτων λευκοῦ περιλαιμίου παραμένει ἄγνωστον, ἐμφαινομένης

μόνον «τῆς κορυφῆς τοῦ παγόβουνου».

Εἰς τὴν πατρίδαν μας, ἡ ποινικὴ λειτουργία, καὶ ἡ ἀντεγκληματικὴ πολιτικὴ ἀσχολοῦνται κυρίως μέ τρελλούς, ἀνωμάλους, πόρνας, κλέπτας, ναρκομανεῖς. Κάτοχοι, ἢ ἀκριβέστερον **καταληψίαι** περιόπτων θέσεων ἐξουσίας, πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, παραμένουν εἰς τό ἄβατον τοῦ ἐνδιαφέροντός των. Τό ἐγκλημα τῶν φερόντων λευκόν περιλαίμιον **δέν ἐπισύρει** ἀκόμα καὶ τὴν **κοινωνικὴν ἀποδοκιμασίαν** διότι ἡ κοινὴ γνώμη δέν εἶναι τόσον κοινὴ, ὅσῳ κοινῶς νομίζεται, ἀλλὰ χαλκεύεται εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς ἐπιρροῆς στρατευμένων δημοσιογράφων, ἐχόντων βασικά «προσόντα» τὴν ἀγραμματοσύνην, καὶ τὴν ἄγνοιαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, μέ στόχον τὴν τηλεθέασιν, ἢ τὴν ἀναγνωσιμότητα, ἢ καὶ ἕτερα **ἀποτρόπαια**.

Β. Εἰς τόν Νόμον Ῥοδίων Ναυτικόν, ἐξ ὅσων ἱστορικῶς καταγεγραμμένων ἀσφαλῶς γνωρίζομεν, καὶ ἐξ ὅσων ἐξ αὐτῶν ἐπιστημονικῶς δυνάμεθα νά συμπεράνωμεν, ἐκωδικοποιήθη τό παλαίφατον ἐθιμικόν δίκαιον τῶν θαλασσοκρατουσῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου μας, τῆς μυκηναϊκῆς περιόδου τῆς ἱστορίας μας, τό ρυθμίζον τὰ τῆς ναυσιπλοΐας καὶ ἐμπορίας νόμιμα παγκοσμίως, μέχρις σήμερον:

Ὁ Στράβων (1ος αἰὼν π.Χ. - 1ος αἰὼν μ.Χ.), μᾶς παραδίδει ὅτι ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων (τῷ 776 ἐγένετο τό πρῶτον ἢ καταγραφὴ τῶν Ὀλυμπιονικῶν, οἱ ἀγῶνες προὔπῃρχον), ἴσχυεν ὁ Κῶδιξ. Ὁ Κικέρων (1ος π.Χ. αἰὼν) ἀναφέρεται εἰς σημαντικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος. (Πλοῖον ἐφοδιασμένον μέ ἐμβολὸν παραβιάζον τὴν διάταξιν περί ἀπαγορεύσεως εἰσόδου τοῦ εἰς ἐμπορικόν λιμένα, δημεύεται). Ὁ Ῥωμαῖος Αὐτοκράτωρ Ἀντωνῖνος ὁ Εὐσεβῆς (2ο αἰὼν μ.Χ.) ὀρίζει: «Τὰ τῆς θαλάσσης θά ἐπιλύωνται βάσει τοῦ Νόμου Ῥοδίων Ναυτικοῦ, ἐφ' ὅσον

δέν συγκρούεται πρὸς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν». Εἰς τοὺς Πανδέκτας (533) ἐνσωματοῦται ἡ περὶ ἀβαρίας καὶ συνεισφορᾶς νομοθεσία τοῦ Κώδικος, εἰς τὰ Βασιλικά τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (8ος – 9ος αἰών) ἐνσωματοῦται ὁλόκληρος ὁ Κῶδιξ, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου (14ος αἰών).

Μετά τῷ 1453, οἱ Ἄραβες ἐφήρμοσαν τὰς διατάξεις του.

Οἱ Κώδικες Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, καὶ ἡ πληθὺς, δίκην λίθων καὶ κεράμων ἀτάκτως ἐρρίμμένων, τῆς ἐγκατεσπαρμένης εἰδικωτέρας ἐλληνικῆς νομοθεσίας, παρ' ὅλην τὴν ἀποσπασματικότητάν της, παραμένουν πιστοὶ τηρηταί τοῦ Κώδικος.

Ἡ παγκόσμιος ναυτική νομοθεσία τῆς πεπολιτισμένης ὑφ' ἥλιον, εἰς τὰς ποικίλας κατὰ τὴν διατύπωσιν καταγραφάς της δέν ἀφίσταται, οὐδέ κατὰ κεραίαν, τῶν περὶ ἀβαρίας καὶ συνεισφορᾶς, τῶν περὶ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων πλοιάρχου, πληρώματος, ἐπιβατῶν διατάξεων, περὶ παρακαταθέσεως τῶν τιμαλφῶν τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὸν πλοίαρχον, περὶ διαστάσεων τῶν διαμερισμάτων τῶν ἐπιβατῶν, καὶ πασῶν τῶν σοφῶν ρυθμίσεων τοῦ ὠγυγίου τούτου νομοθετήματος. (Ὡγύγειον σημαίνει τό παλαίφατον, τό ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πρώτου κατακλυσμοῦ τοῦ Ὡγύγου ὑφιστάμενον).

Α. Ἡ πραγμάτωσις – διάπραξις τοῦ ἐγκλήματος ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν ὀρθολογικὴν στάθμισιν ὀφέλους – ζημίας, ἢ ἀπὸ τῆς σταθμίσεως, τὸν ὑπολογισμόν τῶν πιθανοτήτων ἀποκαλύψεώς του;

Ἀμφότεραι αἱ θεωρίαι – ἐπόψεις ἐνέχουν μέρος ἀληθείας, φρονῶ ὅμως ὅτι τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος δέν ἐπιτυγχάνει τόσῳ ἡ αὐστηρότης τῶν ἐπαπειλουμένων ποινῶν, ὡς ὧ ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐλεγκτικῶν μηχανισμῶν.

B. Ἄς θέσωμεν ὑπὸ τὴν προσοχὴν μας ὠρισμένα τῶν πλέον συνήθων ἐγκλημάτων λευκοῦ περιλαιμίου, εἰς τὸν κλάδον τῆς ναυτιλίας.

Εἰς τὴν πράξιν πρόκειται περὶ ἐνός **πλέγματος νομίμου** οἰκονομικῆς δραστηριότητος, μέ σοβαράς **παραμέτρους παρανομίας**. Ἰσορροπία καὶ βάδισις ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Τὰ ἐπαγγελματικά «μυστικά» τοῦ ἐγχειρήματος παραμένουν μύχια, ἢ ἀποκαλύπτονται συνήθως, ἐάν καὶ ὅταν ἀπωλεσθῇ ἡ ἰσορροπία.

α. Ἡ ἀπόκρυψις τῶν ἐπιχειρηματικῶν φορέων, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως προσώπων, τὰ ὅποια ἡ πρακτικὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη, εὐφυῶς χαρακτηρίζει διὰ τοῦ γλαφυροῦ ὅρου «ἀχυράνθρωποι». Ἡ πρακτικὴ αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς **ἀναγκαιότητος αὐτοτελείας** ἐκάστης τῶν πλειόνων ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἐνός ἢ περισσοτέρων προσώπων, καὶ ἀποφυγῆς τῆς **μίξεως** τῶν ὑποχρεώσεων των. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῆς, **συντελεστικῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν**, ἀνακύπτει σχεδόν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος. Ὅμως εἰς τὴν ναυτιλίαν ἡ ἀναγκαιότης αὕτη εἶναι καθημερινῆς – τρεχούσης φύσεως: Διὰ κάθε πλοῖον, ἀποτελοῦν αὐτοτελεῖ καὶ αὐτόνομον, συνήθως μεγάλην, ἕως μεγίστην οἰκονομικὴν καὶ ἐπιχειρηματικὴν μονάδαν, συνιστᾶται ἰδία νομικὴ ὑποκειμενικὴ προσωπικότης, συνήθως ὑπερπόντιος ἐταιρεία, τῆς ὁποίας βασικός μέτοχος καὶ νόμιμος ἐκπρόσωπος ἐμφανίζεται εἰς τῶν ἀρχιπλοιάρχων ἢ καὶ ἀπλοῦς ὑπάλληλος τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ὁμίλου, μέ μόνην ἀρμοδιότητα τὴν ὑπογραφὴν τῶν πρακτικῶν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀληθοῦς ἐπιχειρηματίου, τῶν ὁποίων τὴν νομικὴν βαρύτητα καὶ ἔκτασιν δέν γνωρίζει, συνήθως δέ οὐδέ δύναται νὰ ὑποπτευθῇ. Πλείστοι τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καταστρέφονται οἰκονομικῶς, φυγοδικοῦν ἐπὶ μακρόν,

φυλακίζονται, ἀποθνήσκουν ἐξ ἄγχους καί τῶν ἐξ αὐτοῦ νοσημάτων, ἢ καί αὐτοκτονοῦν.

Εἰς τήν νομοθεσίαν μας ὑπάρχει πρόβλεψις διά τήν ἐπιλογήν νομικῆς μορφῆς αὐτοτελείας τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκάστου πλοίου. (μονοπρόσωπος Ε.Π.Ε., Ναυτική Ἑταιρεία). **Φρονῶ ὅτι τό νομικόν πλαίσιον αὐτόν εἶναι ἀνεπαρκές καί σπανίζει ἡ χρήσις του.** Ἐπιβάλλεται ἡ διεύρυνσίς του, ἀλλά καί ἡ δημιουργία ἔθους εἰς τόν ἐπιχειρηματικόν ναυτικόν κόσμον διά τήν χρησιμοποίησίν του.

β. Ναυταπάτη ὑπό τάς ποικίλας μορφάς της:

Σκοπούμενη πρόκλησις ναυαγίου τοῦ πλοίου, ἀποβλέπουσα εἰς τήν νόσφισιν ἀσυγκρίτως μεγαλλιτέρας ἀξίας ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰκονική θαλασσία ἄρωγή καί διάσωσις, διά σκηνοθετουμένου «κινδύνου» καί προσυνηνοήσεως μετά συγκεκριμένων διασωστῶν. Ὡς γνωστόν, εἰς τήν καταβολήν τῶν σώστρων συμμετέχουν τό κινδυνεῦσαν – διασωθέν πλοῖον, καί τό μεταφερόμενον φορτίον του, κατ'ἀναλογίαν τῆς ἀξίας ἐκάστου. Ἡ βεβαία «διάσωσις» ἐνός ἐπιλεγμένου μεγάλης ἀξίας φορτίου, ἐν σχέσει πρὸς ἀσυγκρίτως μικροτέρας ἀξίας πλοῖον, ἐξασφαλίζουν πολυπόθητον μεγάλην πρὸς διανομήν λείαν, μεταξύ «διασωστῶν» καί πλοιοκτῆτου.

γ. Καταδολίευσις δανειστῶν, κυρίως τραπεζῶν, διά τῆς ὑπερεκτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου κατά τήν ἀγοράν ἢ τήν ὑποθήκευσίν του, συνήθως τελουμένη διά δωροδοκίας τῶν ἐκτιμητῶν.

δ. Ἀντιστοίχως ἐξαπάτησις τῶν μικρομετόχων τοῦ πλοίου δι' ὑποτιμήσεώς του, κατά τήν πώλησίν του.

ε. Ἐξαπάτησις ἐφ' ἅπαξ, ἢ κατ'ἐξακολούθησιν τῶν μικρομετόχων ναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως διά διογκώσεως τῶν ἐξόδων του (ἐν συνδυασμῷ

μέ πλαστογράφησιν καί χρήσιν πλαστῶν ἐγγράφων), ἀναφερομένων εἰς ἐπισκευάς του, γενομένας κυρίως εἰς τήν ἀλλοδπήν, καί κυριώτερον εἰς χώρας τοῦ τρίτου κόσμου, ὅπου ἡ προμήθεια τοιούτων ἐγγράφων εἶναι εὐχερής, καί ἀδάπανος.

στ. Ἐξαπάτησις μικρομετόχων, κυρίως **ἐπενδυτικοῦ κοινοῦ**, διά χρήσεως διπλῶν ναυλοσυμφώνων (πραγματικοῦ καί εἰκονικοῦ) μέ ἐμφάνισιν ναύλου ἢ χρονοναύλου μικροτέρου τοῦ πραγματικοῦ.

ζ. Ἀποφυγή φόρων διά τῆς λαθρεμπορίας καυσίμων δι' εἰκονικῶν ἀνθρακεύσεων, τελουμένη συνήθως **τῇ συμπράξει τελωνειακῶν καί λιμενικῶν ὑπαλλήλων.**

Ἐδῶ παρατηρεῖται χρονία ἔλλειψις βουλήσεως τῆς πολιτικῆς – νομοθετικῆς ἐξουσίας - διοικήσεως διά σκοπίμου ἀποφυγῆς θεραπείας, ὑπό τό διαφανές κάλυμμα πομπωδῶν ἐξαγγελιῶν: Τό λαθρεμπόριον καυσίμων, ἡ φοροδιαφυγή, καί ἡ διαφθορά δέν περιστέλλονται, ἀλλά **«θά παταχθοῦν»** ὑπό τοῦ εἰς τήν ἀντιπολίτευσιν κόμματος, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἐξουσίας, διά νά συνεχισθοῦν εἰς τό διηνεκές, ἀντικαθισταμένων τῶν παθητικῶς δωροδοκουμένων ὑπό νέων ὑπαλλήλων ἐπιλογῆς τοῦ ἐκάστοτε κυβερνῶντος κομματικοῦ φορέως.

ζ. Ἡ ταξείδευσις πλοίου ἀναξιοπλόου, «ἐπιτυγχανομένη» διά τῆς δωροδοκίας ἐπιφορτισμένων διά τήν διενέργειαν τῶν σχετικῶν ἐλέγχων τεχνιτῶν τῶν νηογνωμόνων καί ὀργάνων τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Ἡ ταξείδευσις, ἀσφαλῆς διέλευσις διά τῶν νομικῶν ἀραχνίων σαγηνῶν, διακόπτεται μόνον ἐάν καί ὅταν συμβῇ σοβαρόν ναυτικόν ἀτύχημα: προσάραξις ἢ βύθισις. Ἄλλως, **ὁ πλόος συνεχίζεται ἀδιατάρακτος!**

η. Θαλασσία ρύπανσις, κυρίως ἡ γινομένη εἰς ἀνοικτάς θαλάσσας, ὠκεανούς, ὅπου ἡ διακρίβωσις καί ὁ ἐντοπισμός εἶναι δυσχερής.

Παρατηρητέον ὅτι καί εἰς βάρος τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς ναυτιλίας, πλοιοκτητῶν, ἐφοπλιστῶν διαπράττονται ἐγκλήματα λευκοῦ περιλαιμίου: Τοκογλυφικός δανεισμός, ἀπαίτησις δώρων διά ταχεῖαν ἔκδοσιν ἀπαιτουμένων διά τήν ναυτιλίαν πιστοποιητικῶν, ἐκβιασμοί.

Κεντρικόν Λιμενερχεῖον τῆς χώρας ἐπέβαλεν καθ' ἡμέραν ὑψηλόν πρόστιμον εἰς τόν πλοιοκτήτην ναυαγήσαντος πλοίου, ἐπὶ ἓν περίπου ἔτος μετά τήν βύθισιν, καί τήν ἐπιτυχῇ ἀπάντλησιν τῶν καυσίμων του, διά «ρύπανσιν θαλασσίου περιβάλλοντος ὑπό μορφήν ἱριδίζουσας κηλίδος πετρελαίου ἐμβαδοῦ 100 τετραγωνικῶν μέτρων»!, ὅσιν θά προεκάλη παλαιοῦ τύπου ἀναπτῆρ ριπτόμενος εἰς τήν θάλασσαν! Τά πρόστιμα ἐξηντλήθησαν, ὅταν ἐξηντλήθησαν πλειστηριασθέντα πάντα τά πλοῖα τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ὁμίλου, καί πᾶσα ἡ προσωπική καί οἰκογενειακή περιουσία τοῦ πλοιοκτήτου.

Δ. Ἐντοπισμός, προσδιορισμός καί μελέτη τοῦ ἐγκλήματος λευκοῦ περιλαιμίου εἰς τόν κλάδον τῆς ναυτιλίας θά συμβάλῃ εἰς τήν περιστολήν του, διότι τό ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον ποσοστόν τῆς ἐλληνοκτητου ναυτιλίας δραστηριοποιεῖται εἰς τό πλαίσιον τῆς νομιμότητος, καί τῆς ἠθικῆς, μέ οὐχί ἀσυνήθων ἐξάρσεων ἐθνικῆς εὐεργεσίας, τάς ὁποίας μάλιστα οἱ ἐκπροσωποῦντες τήν πολιτείαν ἀποφεύγουν νά τιμήσουν ἔστω συμβολικῶς. Πόσας ὁδούς «Ἀριστοτέλους Ὠνάση», γνωρίζομεν νά ὑπάρχουν εἰς τάς Ἀθήνας, τάς Πάτρας, καί ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος;!

Ἡ πρακτική τῆς περιστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ λευκοῦ περιλαιμίου εἰς τήν ναυτιλίαν θ' ἀπετέλῃ προστασίαν τῆς ναυτιλίας, ἀπό τό δογματικόν ἀκατάλλακτον μῖσος ὠρισμένων «ὀρκισμένων» ἐχθρῶν τοῦ κέρδους, τοῦ ἀνέμου τοῦ πνέοντος τοῖς ἰστίοις τοῦ ἐπιχειρεῖν, καί

τῶν ἐπιχειρηματιῶν φορέων του, ἐφοπλιστῶν. Ἡ δογματική ἐμμονή εἰς τὴν ἐκ προοιμίου δαιμονοποίησιν τοῦ κέρδους, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς μέγα μέρος τῆς κοινωνίας μας, καὶ ὑποφώσκει εἰς μέγιστον μέρος της, ὠδήγησεν εἰς τὸ πριόνισμα τοῦ κλάδου εἰς τὸν ὅποιον ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἦτο ὁ φυσικὸς ἐπικαρπωτής του. **«Μέγα γάρ, τὸ τῆς θαλάσσης κράτος»**. Σήμερον ἡ ἐλληνικὴ νεολαία ἐκποιεῖ τὴν ἀξιοπρέπειάν της, καὶ τὴν ἀξίαν της, συνωθουμένη εἰς τὰς οὐράς τῶν ταμείων ἀνεργείας, ἐν ᾧ ὁ μεγαλύτερος ἐμπορικὸς στόλος παγκοσμίως ταξιδεύεται εἰς τὰ ἀδέξια χέρια ἀναύτων πληρωμάτων παμφυλετικῆς προελεύσεως, πλήν πλοιάρχου καὶ πρώτου μηχανικοῦ.

Δ. Διὰ τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ λευκοῦ περιλαιμίου εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἀπαιτεῖται πρωτίστως διάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῆς ἀκμῆς του ὡς τοῦτον ἐνυπάρχει συνυφασμένον μετὰ τῆς οἰκονομικῆς – ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, καὶ κυρίως ὑπὸ τῆς πολιτείας, καὶ θέσπισις ἀναλόγων ρυθμίσεων διὰ χρυσῆς τομῆς, ὡς τε ἡ **οἰκονομία νά λειτουργῇ, καὶ τὸ ἔγκλημα νά περισταλῇ**, χωρὶς ἐθελοτυφλίαν, ἀλλὰ μὲ λελογισμένα περιθώρια δραστηριοποιήσεως εἰς τὸν σπουδαῖον, καὶ ἐκτεθιμένον εἰς τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμόν τῆς ναυτιλίας, τομέα.

Ἐξειδίκευσις τῶν διωκτικῶν Ὑπηρεσιῶν (δικαστικῶν, οἰκονομικῶν, λιμενικῶν). Ἀποτελεῖ σημαντικὴν πρόοδον ἡ πρό δεκαετιῶν σύστασις τμήματος ναυτικοῦ δικαίου παρά τῷ Πρωτοδικεῖῳ Πειραιῶς.

Τὸ θέμα μας δέν ἐξαντλεῖται σχεδὸν ποτέ. Ἐξαντλεῖται ὁμως ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀκροατῶν. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Βασίλειος Καρβουνιάρης

Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ.